

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

OPERA

EIUSDEM NIEBUHRII, IMM. BEKKERI, L. SCHOPENI, G. ET

L. DINDORFIORUM ALIORUMQUE PHILOGORUM

PARATA.

11

PARS XI.

LEO DIACONUS.

**VARIJ LIBELLI QUI NICEPHORI PHOCAE ET IOANNIS
TZIMISCIS HISTORIAM ILLUSTRANT.**

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXVIII.

✓
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ

ΔΙΑΔΟΓΟΣ.

PHILOPATRIS SEU QUI DOCETUR
DIALOGUS.

ΤΡΙΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΛΟΣ.

Tom. III (α') ΤΡΙΦΩ. *Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὄλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας,*
P. 584 *καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω συννέενκας, μύχιον δὲ βυσοδομεύεις, ἄνω*
καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονοι ἰοικῶς, κατὰ τὸν ποιητὴν,
P. 585 *ἄχρὸς τέ σευ εἶλε παρειάς. μή που τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἐκά-*
την ἐξ ἤδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καὶ τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήτη-
κας; οὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκη-
κόεις, οἴμαι, τὸν κόσμον κλυθῆναι, ὡσπερ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίω-
νος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἄνεις ἐμοῦ ἐπιβωομένου τὰ
πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειννιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ
ἐκκεκώφωσαι, ἢ καὶ τῆς χειρὸς παλαιστήσοντα ἐπιμένεις; 10

Paginae ad marginem adscriptae editionem Reitzii designant, unde hunc dialogum et quae ei subiunctae sunt annotationes desumimus. ΤΡΙΦΩ.] Sic Par. Τρισφώντος etc. Bas. 1. 2. om. cett. 2. συνέ-
ννοκας edd. priores. βυσοδομεύεις; βυσοδομεύων C. Nil mutat ed. Flor.

(I.) TRIEPH. Quid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Supercillii deorum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque et deorsum vagatus animos sub vulpe latentes, ut est in Poeta, videris circumferre, oraque pallor occupat. Num Cerberum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, et prope iam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum iniecta te manu impellam?

ΚΡΙΤ. ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἠπορημένον λόγον ἀκήκου, καὶ
πολλαῖς ὁδοῖς διενειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους,
καὶ τὰς ἀκούς ἀποφράττω, μὴ που ἔτι ἀκούσασαι ταῦτα, καὶ P. 586
ἀποψύξω ἐκμανεῖς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς καὶ
5 Νιόβη τὸ πρῖν. ἀλλὰ κατὰ χρημνὸν ὠθοῦμένη ἂν ἐπὶ κεφα-
λῆς σκοτοδιήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τῦν, καὶ τὸ τοῦ
Κλειομβρότου πῆδημα τοῦ Ἀμβρακιώτου ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοῖ.
(β.) **ΤΡΙΕΦ.** Ἡράκλεις, τῶν θανασιῶν ἐκείνων φασμάτων,
ἢ ἀκουσμάτων, ὑπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι
10 ποιηταί, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν
διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ἐπὶ σοί; **ΚΡΙΤ.** Πέπασσο
ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσης, ὦ Τριεφῶν· οὐ γὰρ
παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. **ΤΡΙΕΦ.** Οἶδ' ὅτι
οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ
15 λίαν τῶν ἀποδρήτων. ὁ γὰρ χρῶς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ἐπιβλέπειν,
καὶ τὸ ἄστατον τῆς βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω περιπολεῖν,
ἀρίγνωτόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ, ἐξέμεσον P. 587
τοὺς ὕθλους, μὴ τι κακὸν παθῆης. **ΚΡΙΤ.** Σὺ μὲν, ὦ Τριε-
φῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα
20 ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιος τοῖς πολλοῖς ἀναφανῆς· καὶ που κατα-
πεισὼν Τριεφῶντιον πέλαγός κατονομάσης, ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ
πρῖν. ἢ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαταράτων ἐκείνων

4. ἀποψύξω] Ed. Iunt. prave ἀποψήξω. 21. κατανομάσης Iunt.
Francof. Hagen.

CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, et multis
implexam implicitamque nodis: iamque mecum retracto nugae et aures ob-
turo, ne si forte iterum illae audiendae sint, dirigeam prae furore ut illa
olim Niobe, et fabula poetis fiam. Sed profecto, nisi tu mihi iam incla-
masset, de praecipiti loco in caput vertigo me impulisset, et Cleombroti
de me saltus, Ambracioteu illum dico, narrari quam scitissime potuisset.
(II.) **TRIEPH.** Mirabilia, Hercle, visa vel audita, quae quidem Critian
adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poetae, quot philosophorum
portentosi sermones, tantum abest ut tuam dimovere mentem potuerint,
ut potius merae nugae fuerint. **CRIT.** Quiesce paulum, Triepho, et noli
molestus esse amplius. Neque enim a me insuper habendus es, aut negligendus.
TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque spernendam facile, quin
valde etiam abstrusam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu
torvitas, in ingressu illa inconstantia, illa sursum deorsumque conversio,
valde te conspiciendum atque notabilem faciunt. Sed respira ab illo malo, et
nugae evome, ne quid inde morbi nasciscaris. **CRIT.** Sed heus tu, Triepho,
quantum est unum iugerum, curriculo te hinc aufer, ne spiritu in sublime
sublatus spectaculum multitudini fias, et delapsus alicubi, ut quondam Ica-
rus, Triephonteum pelagus nomine tuo sigues. Insigniter enim, quae ho-

σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν νηδύν. **ΤΡΙΕΦ.** Ἐγὼ μὲν ἀναδραμούμαι ὀπάσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ.

ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

(γ.) **ΤΡΙΕΦ.** Βαβαὶ τοῦ ἀναφροσύματος, ὡς τὰς νεφέλας 5 διέστρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν

P. 588 ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντιδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὀλκάδες τὸν Εὐξείνου πόντον οὐχίχονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούτων ἐκ τοῦ φροσύματος. ὅσον οἰδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορογγμὸς καὶ κλόνος τὴν γαστέρα 10 σου συνετάρασε· πολύωτον σεαντὸν ἀναπέφηνας, τσοαῦτα ἀηχοῦς. ὡς καὶ, κατὰ τὸ τερατῶδες, καὶ διὰ τῶν ὀνύχων ἤηκόεις.

ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀηχοῦμαι καὶ ἐξ ὀνύχων· καὶ γὰρ κνήμην γαστέρα τεθέασαι, καὶ κεφαλὴν κούσαν, καὶ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, καὶ ἐκ 15 γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· καὶ ὅλως τερατῶδης ὁ βλος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεὶ σε πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τὸν ἥλιον εἰργουσιν, ἀηδόνες δὲ καὶ χελιδόνες εὔηχα κελαδοῦσιν, ἔν' ἡ μελωδία τῶν

P. 589 ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τό, τε ὕδωρ ῥέμα κελαροῦζον, τὰς 20 ψυχὰς καταθελξιε. (δ.) **ΤΡΙΕΦ.** Ἰωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια, μή που ἐπωδῆ τὸ ἤκουσμένον ἐστὶ, καὶ με ὑπερον, ἢ θύρετρον, ἢ

19. δὲ] Sic nostrae, te Gesn. edit.

die ex sacerrimis sophistis audiui, ventrem mihi inflarunt. **TRIEPH.** Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur respira a malo. **CRIT.** Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda consilia! heu, heu, heu, heu, spes vanissimas! (III.) **TRIEPH.** Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipsas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream iam super Propontide excitasti, adeo ut funibus naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo spiritu magna se vi volventibus. Hem quantus tumor tuis inesse debuit intestinis, quantus strepitus, quae conquassatio ventrem tibi conturbavit! auritissimum te esse demonstrasti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audisse videaris. **CRIT.** Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, si quis etiam unguibus audiat: siquidem femur uterum vidisti, et caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transuentem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, si poetis credas, portentorum plena est. Sed cum te primum his possum complectier oris, age abeamus eo, ubi solem platani arcent, lusciniæque et hirundines dulcisonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens cantus, et aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet. (IV.) **TRIEPH.** Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audivisti, et pistillum aut ianuam ex me faciat mirabilis illa

ἄλλο τι τῶν ἀψύχων ἀπεργάσεται ἢ θανμασία σου αὕτη κατάπλη-
 ξις. *KPIT.* Νῆ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, οὐ τοῦτο γενήσεται ἐπὶ
 σοί. *ΤΡΙΕΦ.* ἔτι με ἐξιφώβησας, τὸν Δία ἐπομοσόμενος. τί γὰρ
 ἂν θωνήσῃται ἀμυνόμεναί σε, εἰ παραβαλῆς τὸν δοκον; οἶδα γὰρ καὶ
 5 σὲ μὴ ἀγνοεῖν περὶ τοῦ Διὸς σου. *KPIT.* Τί λέγεις; οὐ δυνή-
 σεται ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς
 πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμω-
 νέα ἀντιβροντιῶντα πρώην κατεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστά-
 10 τοὺς ἔτι καὶ νῦν· παρὰ δὲ τῶν ποιητῶν Τιτανοκράτωρ καὶ Γίγαν-
 τολέτης ἀνμνεῖται, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρω; *ΤΡΙΕΦ.* Σὺ μὲν, P. 590
 ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον,
 ἄκουε. οὐχὶ κύκνος οὗτος ἐγένετο καὶ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν,
 ἀλλὰ καὶ ταῦρος; καὶ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως ἐπωμι-
 15 σαστο, καὶ διέφυγε διὰ τοῦ πελύγου, τάχ' ἂν ἤροτρία, ἐντυ-
 χῶν γεηρόνῳ, ὁ βροντοποιὸς καὶ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, καὶ
 ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βουπλήγῃ κατεκεντάννυτο. τὸ δὲ καὶ
 Αἰθίοφι συννευχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἔξο-
 φωμένοις; καὶ ἐς δάδεξ' ἡλίους μὴ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ἐποβε-
 20 βρηγμένος καθεδεῖσθαι παρ' αὐτοῖς, πάγωνα τηλικούτον ἔχων, P. 591
 οὐκ αἰσχύνῃς ἄξια; τὰ δὲ τοῦ αἵτου, καὶ τῆς Ἰδης, καὶ τὸ
 κνοφορεῖν καθ' ὅλον τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.
 (ε΄.) *KPIT.* Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης

1. ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex Iunt. Ald. Bas. 1. Francof. SOL.
 ἀπεργάζεται] Par. Hag. κατάπληξις] κατάβαλις dederat Solan.
 bene. 13. ἐπωμισαστο] Ex emendatione Kusteri. ἐπομόσαστο edd.
 priores.

tua percussio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem iuro, non ita futurum.
 TRIEPH. Amplius etiam terras; cum Jovem deierasti. Quam enim ille
 iurisiurandi religionem violanti poenam infligere possit! novi enim te non
 ignorare, ut tui Jovis res se habeant. CRIT. Ain tu? non posse autem
 Jovem in tartarum aliquem mittere? nescisne tu homo, ut Deos omnes de
 caelesti illo pavimento deiecerit, ut Salmonea contra tonantem fulminis olim
 prostraverit, et hodiernum prout quisque est petulantissimus prosternat:
 inde est, quod apud poetas ut Titanum victor debellatorque gigantum
 imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia,
 Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus
 factus est satyrusque libidinis causa, quin taurus etiam? et nisi celeriter
 suscepto in humeros scortillo per pelagus aufugiaset, forte iam, ab agricola
 aliquo interceptus, araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque iacu-
 lator Iupiter, et pro eo, quod fulmina dicitur iacere, stimulos sentiret et scu-
 ticam. Illud vero non rubore dignum censeo, egregie barbatum senem cum
 Aethiopiis epulas celebrare, nigra viris facie et vultibus obtenebratis,
 et duodecim totis solibus apud eos vino madentem desiderare? Illa enim
 de aquila et de Ida, et quod impregnari per totum corpus solet, dicere
 etiam pudor est. (V.) CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem iura-

ἄριστος καὶ ἰητρός, ὃ γὰθῆ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν
λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλα-
μνίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντινόμενος;
(ζ'.) ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαίναν ἐν ταῖν χειροῖν κρη-
τῶν, καὶ διάτορόν τι καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, 5

P. 592 ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σεισίχθων; ὃ
Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν
τοῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρῶ, πρώην δίκρθειρε, καὶ ἔτι
ἐπιμοιγεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιοῦτων ἐστί; τὸν
γὰρ Ἄρην ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ πιεζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ 10
τῆς Ἀφροδίτης στενοῦμενον, πάντων τε τῶν θεῶν διὰ τὴν μοι-
χίαν ὑπ' αἰσχύνῃς σιωπῶντων, ὃ ἵππειος Ποσειδῶν ἔκλαυσε δα-
κρυρόων, ὡσπερ τὰ βρεφύλλια, τοὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ
ὡσπερ αἱ γράες, κόρας ἔξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστιῳ
λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτεῖραν τὸν 15
πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρην ὑπὸ πηλὸν θέρωσεν· ὡστε καὶ μοιχὸς ἐστί,
ὡς μοιχοὺς διασώζων. (ζ'.) ΚΡΙΤ. Ἐρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μὴ
μοι τὸν κακὸν δουλον, τοῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομα-
νοῦντα ἐπὶ τοῖς μοιχικοῖς. (η'.) ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην
οἶδα μὴ παραδέχσθαι σε, διὰ τὸ προδιαβληθῆναι πρώην παρὰ 20
σοῦ. ὡστε ἐάσωμεν τούτους. τῆς Ἀθηνᾶς ἔτι ἐπιμνησθήσομαι,

P. 593 τῆς παρθένου, τῆς ἐνόπλου, καὶ καταπληκτικῆς θεᾶς, ἢ καὶ

1. ἰητρός] Sic edd. lege ἰατρός. 6. ὅσον] Nihil variant edd.
ὅσον Homer. 11. μοιχίαν] Hoc praeferunt edd. vett. μοιχείαν
Salm. et Amst. 13. ἐκλαυσε] Bene correxit Solan. ἐκλαυσε edd.
priores.

bimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, et post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit? (VI.) CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens penetrabili voce terribili- que tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator, o Triepho, appellatur? TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonci filiam, olim corrupit, et insuper adulteria committit, taliumque et sibi similium liberator ac patronus est? Martem enim reti captum et vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus lacrimis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusus deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit. (VII.) CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem. (VIII.) CRIT. Martem Veneremque te non accepturum iam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, virginis armatae terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori

τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει περιίπτεται, τὴν Γραν-
τολέτιν θεόν. οὐ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. **ΤΡΙΕΦ.** Ἐρῶ
σοι καὶ περὶ ταύτης, ἣν μοι ἀποκρίνη. **ΚΡΙΤ.** Λέγε ὅ,τι γε
βοῦλαι. **ΤΡΙΕΦ.** Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς
5 Γοργόνης, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἢ θεὰ ἐπιφέρεται; **ΚΡΙΤ.** Ὡς
φοβερὸν τι θέαμα καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ κα-
ταπλήσσει τοὺς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκεία τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου
γε βοῦλεται. **ΤΡΙΕΦ.** Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γλανκῶπις ἀκα-
ταμάχητος; **ΚΡΙΤ.** Καὶ μάλα. **ΤΡΙΕΦ.** Καὶ διὰ τί οὐ τοῖς
10 σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, μηρία κατομεν ταύ-
ρων, ἢ δ' αἰγῶν, ὡς ἡμῶς ἀκαταμαχίτους ἐργάσονται, ὡσπερ
τὴν Ἀθηναῖν; **ΚΡΙΤ.** Ἄλλ' οὐ οἱ δύναντις γε πόρρωθεν ἐπι-
βοηθεῖν, ὡσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτὴν ἐπιφέρεται.
(9.) **ΤΡΙΕΦ.** Καὶ τί τὸδ' ἐστίν; ἔθελω γὰρ παρὰ σοῦ εἰδέναι, ὡς
15 ἔξυνημένον τὰ τοιαῦτα καὶ ἐς μάλιστα κατωρθωκότος. ἀγνοῶ
γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν, πλην γε τοῦ ὀνόματος. **ΚΡΙΤ.** Αὕτη P. 594
κόρη ἐγένετο εὐπρεπῆς καὶ ἐπέραστος. Περσέως δὲ ταύτην δόλω
ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημον-
μένον, ἐπαοιδίαις ταύτην περιωδήσαντος, ἄλλαρ οἱ θεοὶ ταύ-
20 τὴν ἐσχήκασιν. **ΤΡΙΕΦ.** Τουτί μ' ἐλάνθανέ ποτε τὸ καλὸν, ὡς
ἀνθρώπων θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προση-
ταιριζέτο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρη

1. τῆν Γραντολέτην] Sic omnes. 3. γε βοῦλαι] καὶ βοῦλη ed.
Gesn. 10. μηρία] μυρία male Iunt. et Ven. 2. 14. παρὰ] περὶ
Par. Hag. 20. ΤΡΙΕΦ.] ΚΡΙΤ. male Flor. Iunt. Ald. Ven. 2.
Salm. Amst.

praeifixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. **TRIEPH.** Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. **CRIT.** Cedo, quidquid placuerit. **TRIEPH.** Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, et cui bono pectus ea munit Pallas? **CRIT.** Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. **TRIEPH.** Num hac etiam causa invicta est Pallas? **CRIT.** Uti-que. **TRIEPH.** Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent? **ORIT.** Sed non habet Gorgo vim illam eminus adiuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest. (IX.) **TRIEPH.** Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui invenisti talia et exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia eius ignoro. **CRIT.** Virgo igitur erat decenti forma et amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis et ob magicæ artis peritiam celebris, incantationibus victæ caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. **TRIEPH.** Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem

αὐτὴν ἐκωνόμαζε; **KPIT.** Νῆ τὸν ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. **TRIEΦ.** Καὶ εἴ τις παρθένον καρατομήσειε, ταῦτό γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; **P. 595** οἶδα γὰρ μυρίας διαμελεῖστί τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, Κρήτην δέ τέ μιν καλέουσι. καὶ εἰ τοῦτο ἐγνώσκον, ὦ καλὲς Κριτία, πόσας Γοργόνας σοὶ ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καὶ σε στρατηγέτην ἀκαταμάχητον ἀποκατέστησα· ποιηταὶ δὲ καὶ ῥήτορες κατὰ πολὺ με Περσέως διέκριναν, ὡς αλείωνας Γοργόνας ἐφενρηκότα. (ι.) Ἄλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῶν Κρητῶν, οἵ τ' ἄφρον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διὸς σου, καὶ τὰ τὴν μητέρα θρέψαντα λόγμια, 10 ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόγμια αὐταὶ διαμένουσι. **KPIT.** Ἄλλ' οὐκ ἐγνώσκεις τὴν ἐπωδὴν καὶ τὰ ὄργια. **TRIEΦ.** Εἰ ταῦτα, ὦ **P. 596** Κριτία, ἔξ ἐπωδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φίος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παγγινία τε καὶ μῦθοι, παρὰ τῶν ποιητῶν τερατολογούμενα. ὥστε 15 ἕασον καὶ ταύτην. (ια.) **KPIT.** Ἦσαν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ κασίγνητον, οὐ παραδέξῃ; **TRIEΦ.** Σίγα τῆς ἀσελγεστάτης ἔνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ ποδοῖν καὶ χεροῖν ἐκτεταμένην παράδραμε. (ιβ.) **KPIT.** Καὶ τίνα ἐπομόσωμαι γε; **TRIEΦ.** Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, ἄμβροτον, οὐρανίωνα, 20 υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

5. δέ τέ μιν] om. τε in edd. priorib. 10. λόγμια] Ex emendatione Solan. et Guiet. δόγμια edd. priores. 19. ἐπομόσωμαι] Sic edd., ἐπομόσωμαι Amst. ἐπομόσωμαι Gesn., quem sequor. 21. ἄμβροτον] ἄμβροτον prave Iunt.

tamen sese nominavit? **CRIT.** Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum virgo usque ad capitis percussionem permansit. **TRIEPH.** Et si quis caput virgini abscindat, fietne tum terroculamentum eiusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mille virgines membratim omnes dissectas in insula, quam Cretam dixere, ambit circumfluit humor. Hoc ego si novissem, quot tibi Gorgonas attulissem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem fecissem? Poetae autem et rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perseo superiorem iudicassent. (X.) Sed quoniam in Cretenses incidimus, memini adhuc illos mihi ostendere sepulcrum tui illius Jovis, et quae ipsius matrem sustentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conservantes viriditatem. **CRIT.** Sed ignorabas tu quidem incantationem et ceremonias. **TRIEPH.** Si haec possent, mi Critia, incantationibus peragi, possent illae forte etiam ex inferis ereptae in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque et fabulae a poetis portentose confictae. Itaque et hanc omitte. (XI.) **CRIT.** Immonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies? **TRIEPH.** Tace ob lascivissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam oculus praetercurre. (XII.) **CRIT.** Per quem igitur tandem tibi vis ut iurem?

TRIEPH. Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,
Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

ἔν ἐκ τριῶν, καὶ ἕξ ἐνὸς τρία,
ταῦτα νόμιζε Ζήνη, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

P. 597

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὄρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμείς ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, 5 ἔν τρία, τρία ἔν. μὴ τὴν τετρακτὸν φῆς τὴν Πυθαγόρου, ἢ τὴν ὀγδοῦδα, καὶ τριακάδα; **ΤΡΙΕΦ.** Σίγα τὰ νέφθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔσθ' ὧδε μετρεῖν τὰ ψυλλῶν ἔχνη. ἐγὼ γὰρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην καὶ γὰρ ταῦτα ἔπασχον, ἄπερ σὸ' ἦν ἵκα 10 δέ μοι Γαλιλαῖος ἐπέτυχεν, ἀναφаланτίας, ἐπιθρόνος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκώς, δι' ὕδατος P. 598 ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἔχνη παρεισώδωσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καὶ σε ποιήσω, ἦν μου ἀκούης, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον. (υγ'). **ΚΡΙΤ.** Λέγε, ὦ πολυμα- 15 θέστατε Τριεφῶν, διὰ φόβον γὰρ ἔρχομαι. **ΤΡΙΕΦ.** Ἀλέγνω- κάς ποτε τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ δραματοποιοῦ ὄρνιθας ποιη- μάτια; **ΚΡΙΤ.** Καὶ μύλα. **ΤΡΙΕΦ.** Ἐγκεχώραται παρ' αὐ- τοῦ τοιόνδε·

χάος ἦν, καὶ γῆ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρτα-
ρος ἐφύς.

20

γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανός ἦν.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; **ΤΡΙΕΦ.** Ἦν φῶς ἀφθιτον, ἀόρατον, ἀκατανόητον, ὃ λέει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν

15. Ἐρχομαι] ὄχομαι Ven. 2. Leg. ἔχομαι.

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Iupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

ΚΡΙΤ. Computare tu quidem me doces, et iusiurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicit Pythagoras, aut octonario aut tricenario? **ΤΡΙΕΦ.** Quin tu tacet terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis pulicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, et quis sit ante omnia, et quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae iam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptis regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem. (XIII.) **ΚΡΙΤ.** Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. **ΤΡΙΕΦ.** Legistine unquam Aristophanis Comici poemata, quae ille aves inscripsit? **ΚΡΙΤ.** Legi utique. **ΤΡΙΕΦ.** In illis ita ab eo scriptum est:

Chaos olim et nox crebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens

Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Praeclare ista, sed quid tum? **ΤΡΙΕΦ.** Lux erat incorrupta, invisita, incomprehensa, quae solvit tenebras, aquallorem numine abegit. Ver-

ταύτην ἀπῆλασε, λόγῳ μόνῳ φηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύ-
 γλωσσος ἀπεγράματο· γῆν ἐπῆξεν ἐφ' ὕδασι, οὐρανὸν ἐτάνωσεν,
 P. 599 ἀστέρων ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διατάξατο, οὓς σὸ σέβη
 θεοῦ, γῆν δὲ τοῖς ἄνθρωποις ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων
 ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε ἑ
 καδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταπο-
 δώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο. (ιδ'.) KRIT. Τὰ δὲ
 τῶν Μοιρῶν ἐπινητησιμὰ ἐς ἅπαντας, ἐγχαράττουσι γε καὶ ταῦτα;
 ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; KRIT. Τὰ τῆς εἰμομένης. ΤΡΙΕΦ. Ἄγε,
 ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσαιμι 10
 περὶ σοῦ. KRIT. Οὐχ' Ὅμηρος ὁ αἰθιμὸς ποιητὴς εἴρηκε,
 μοῖραν δ' οὐ τινὰ φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βῆθ' Ἡρακλεῖη φύγε κῆρα,
 ὅσπερ φιλτατος ἔσκε Αἰὶ Κρονίωνι ἄνακτι, 15
 P. 600 ἀλλὰ εἰ Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.

ἀλλὰ καὶ ὄλον τὸν βίον καθεიმύρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

— — ἐνθα δ' ἔπειτα

πέσειται ἄσσυ οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βυρεῖται

γυνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. 20

καὶ τὰς ἐν ξένη ἐποχὰς ὑπ' ἐκείνης γίνεσθαι·

14. Ἡρακλεῖη] Ἡρακλῆος Hom. 16. Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα
 δαμ. Hom. 20. γυνομένῳ] γυνομένη schol. male.

bo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis
 impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cursum-
 que illis constituit, quas tu pro Diis venerare. Terram autem floribus ex-
 ornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Iamque
 observat de caelo iustos pariter atque iniustos, in librisque singulorum actio-
 nes describit, omnibus autem, qua praefinivit die, iusta retribuet. (XIV.) CRIT.
 Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num et ea describuntur? TRIEPH.
 Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher
 Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne
 Homerus, celebris Poeta, dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,

Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

Sed sors dira virum Junonisque ira subegit.

Quin vitam omnem omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque
 ordinatas, idem docet,

— — Hinc ordine cuncta

Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae

Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui,
 illa movent:

ἦδ' ὡς Αἰόλον ἰκόμεθ', ὅς με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καὶ πέμπ', οὐδέλω αἴσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰέσθαι.

ἔσπε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητῆς μεταρτύρηκε.
τὸν δὲ Δία μὴ θελήσει τὸν υἱὸν

5 . — — θανάτοιο δυσηχέος ἔξαναλῦσαι,

ἀλλὰ μᾶλλον

αἵματοέσσης δὲ ψιῶδας κατέχευεν ἔραζε,
παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
φθίσειν ἐν Τροίῃ.

10 ἄσπε, ὦ Τριεφῶν, διὰ τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοι-
ρῶν ἐθελήσης, εἰ καὶ τάχα πεδάρισος ἐγγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου,
καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμνήθης. (ιέ.) ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητῆς, P. 601

ὦ καλὲ Κριτῆα, διετήν ἐπιλέγει τὴν εἰμαρμένην καὶ ἀμφίβωλον;
ὡς τῷδε μὲν τι προῖξαντι, τοῦδε τέλει συγκύρσει· τοῖον δὲ ποιή-
15 σαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχῆιν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

διγθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ἄλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμαι,

20 ἄλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔσσεται.

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Εὐχῆνορος,

8. δὲ] Ex Hom. inserui. Aberat ab edd. 19. αἰὼν] Aberat in
Salm. et Amst. aderat in Par. Bas. 1. Iunt.

Aeolus et placide venientem excepit, euntemque
In patriam iuvit. Sed nondum fata sinebant.

Ut adeo omnia a Parcisi fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non
velle a gnato

— — diram defendere mortem,
qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Troiam periturus erat.

Quae cum ita sint, verbum de Parcisi addere unum non voles, quamvis forte
cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.
(XV.) ΤΡΙΕΦΗ. Sed quid illud sibi vult, quod idem poëta duplex nobis
commisicatur ancepsque fatum? ita ut istud quidem facientem certus rerum
exitus maneat; sed si aliud agat, alium etiam finem res nanciscatur, ut de
Achille, qui de se dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biforem:
Si maneam, Teucrorumque adversus moenia pugnam,
Non redeo in patriam, sed erit mihi fama superstes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, sed longa venit sine laude senectus.

Sed et de Euchenore ita:

ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὅλοην, ἐπὶ νηὸς ἔβασκε.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύιδος,
νοῦσώ ὑπ' ἀργαλή φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν.
ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆται.

(15.) Οὐχὶ παρ' Ὀμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὐτῆς
καὶ ἀμφίερημος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τοῦ Διὸς ἐπιδήσει σοε
P. 602 τὸν λόγον· οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀποσχομένῳ μὲν τῆς
μοιχείας, καὶ τῆς Ἀγαμέμνονος ἐπιβουλῆς, ἕξιν καθεύμαρται
πολὸν χρόνον; ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, οὐ καθυστε-
ρεῖν θανάτου; τοῦτο καὶ γὰρ πολλάκις προὔμαντευσάμην· ἐδὼ
κτάνης τὸν κλησιον, θανατωθήσῃ παρὰ τῆς δίκης· εἰ δὲ γε μὴ
τοῦτο πράξις, βιώσῃ καλῶς,

οὐδέ σ' ὄκα θέμις τέλος θανάτοιο κίχελι.

οὐχ ὄρας ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, καὶ ἀμφιλοῖα, καὶ
μηδέπω ἠδραιωμένα; ὥστε ἕασον ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς 15
ἐπουρανίοις βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράφονται. (15.) ΚΡΙΤ. Εὖ
πάντα ἀνακνυκίς, ὃ Τριεφῶν, ἀλλὰ μοι τόδε εἶπε, εἰ καὶ τὰ
P. 603 τῶν Σκυθῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττουσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα,
εἰ τύχοι γε Χρηστὸς καὶ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφίας
φῆς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφονται. ΤΡΙΕΦ. Εὐστό-
20 μει, καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον θεοῦ δεξιῶν, ἀλλὰ κατηχούμενος
πεῖθον παρ' ἐμοῦ, εἴπερ ἕξιν χρῆσις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ οὐρανὸν

7. οὐχὶ τῷ] Nil variant edd. οὐ μοιχῷ vult Palm. 19. τύχοι]
τύχη Flor. 21. φλαῦρον] φλαῦρον Flor. male.

Qui fati gnarus, naves classemque petebat.

Saepe etenim, Polyide senex, haec fata canebas:

Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum

Nigras Troiano casurum vulnere naves.

(XVI.) Negabiane haec ab Homere scripta? aut ambiguum potius et utrinque praeruptam fraudem agnosces? Sed Jovis etiam, si via; orationem adiciam. Nonne Aegistho dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatiis? sin ista facere aggredere-tur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eam modum et ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemese mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae poetae fingunt, quam ambi-gua, nullisque subnixae fundamentis? Omnia igitur, si sapia, omittite, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant. (XVII.) CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytharumne etiam res in caelo describantur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse in-ter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui qui-dem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi auscultas, si me-

ὡς δέξῃν ἐξήπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔτηξεν; ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντος παράγωγε, τί παράδοξον, καὶ τὰς πρῶξιν πάντων ἐναπογράφεισθαι; καὶ γὰρ σοὶ οὐκίτιον κατασκευάσαντι, οὐκίτιδας δὲ καὶ οὐκίτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτε σε διέλαθε τούτων πρῶξιν ἀπόβλητος· πρόσω μᾶλλον τὸν πάντα πεποιηκῶτα θεὸν οὐχ ἅπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαδραμεῖν ἐκαστου πρῶξιν καὶ ἔνοιαν; οἱ γὰρ σου θεοὶ κότταβος τοῖς εὐ φρο- P. 604
νοῦσιν ἐγένοντο. (17.) KRIT. Πάνυ εὐ λέγεις, καὶ με ἀντιστρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν· ἐκ στήλης γὰρ ἄνθρωπος ἀναπέφθηα.
10 ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμοῦ. TRIEΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ ἑτερεῖόν τι ποιήσης ἐν ἐμοί,

καὶ ἕτερον κεύσης μὲν ἐν φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴης.

ἄλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκείνο ἀκουσμάτιον ἄεσον, ὅπως
15 κἀγὼ καταχρησάσω, καὶ ὄλωσ ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδῶν ὄρνειον γενήσομαι, καὶ τὴν θαυ- P. 605
μισίαν σου ἐκπλήξην κατ' ἀνθηρὸν λευμῶνα ἐκτραγαδῆσω.
KRIT. Νῆ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ πατρὸς, οὐ τοῦτο γενήσεται.
TRIEΦ. Λέγε, παρὰ τοῦ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβῶν.

20 ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν αἰείδων.

(18.) KRIT. Ἀπῆειν ἐπὶ τὴν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειω-

11. ἐμοῦ] *hailonous*, *Isos Longol.* *ἑτερεῖον]* Et sic Flor. cum cett.

do vivere aeternum desideras Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit et stellas formavit, tum hominem, cum nihil eius ante adesset, produxit: quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne villissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque omnium et actiones et cogitationes! Tui enim Dii cottabus illia, qui rectum sapiunt, olim facti sunt. (XVIII.) CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo iam factus sim. Hunc igitur Deum iureiurando adiicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEΦ. Siquidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me frandem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam audituunculam mihi occine, ut et ego pallescam immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enescari penitus: sed avicula, ut Philomela olim, fiam, et per viridantia prata tnam illam obstupescendam consternationem tristi vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre est, amet, ut istuc non fiet. TRIEΦ. Dic igitur, accepta a spiritu sermonis virtute. Ego vero hic considero,

Cantare, expectans, donec cessarit Achilles.

(XIX.) CRIT. In publicam viam necessaria quaedam emturus prodieram: tum

- δέστατα, καὶ δὴ ὄρω πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ οὐδὲ ψιθυρίζοντας, ἐπὶ δὲ τῇ ἀκοῇ ἔφυντο τοῖς χελεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις περικάμψας, ἐσκοπίαζον δευδερεκέστατα, εἴ ποὺ γέ τινα τῶν φίλων θεάσωμαι. ὄρω δὲ Κρά-
P. 606 τωνα τὸν πολιτικὸν, παιδόμενον φίλον ἕντα καὶ συμποτικόν. 5
ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. τὸν ἔξιωτὴν γὰρ εἶρηκας· εἶτα τί; **ΚΡΙΤ.** Καὶ δὴ πολλοὺς παραγκωνισόμενος ἤκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἔωθινόν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ὡς αὐτόν. (κ'). Ἄν-
Θρωπίσκος δέ τις, τοῦνομα **Χαρίκενος**, σεσημμένον γερόντιον,
P. 607 ῥέγγον τῇ ῥινί, ὑπέβητε μύχιον, ἐχρέμπετο ἐπισουρμένον· ὁ δὲ 10
πτύελος κτανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθῆγγεσθαι κατι-
σχημένον· „οὗτος, ὡς προεῖπον, τοὺς τῶν ἔξιωτῶν καταλείπει
ἐλειπασμοῦς, καὶ τὰ χρεῖα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει, καὶ τὰ τε
P. 608 ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμύγγας δέξεται, μὴ
ἐξετύζων τῆς τέχνης,” καὶ κατεφλύρει ἔτι πικρότερα. οἱ περὶ 15
αὐτὸν δὲ ἤδοντο τοῖς λόγοις, καὶ τῷ καινῷ τῶν ἀκουσμάτων
προσέκειντο. (κ'). Ἐτερος δὲ τοῦνομα **Χλευόχαρμος**, τριβάνιον ἔχων
πολύσαθρον, ἀννπόδετός τε, καὶ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὁδοῦ-
σιν ἐπικροτῶν, ὡς „ἐπεδέξατό μοι τις κακοεμίων, ἐξ ὁρῶν πα-
P. 609 ραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμ- 20
μένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς οὗτος τῷ χρυσῷ ἐπι-

3. ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare edd. adpinxit Solan. hic et plus decies deinde, quod ubique repeterē supervacuum erit. 18. ἀνν-
πόδετος] Hic nil variare edd. notatu dignum, quod ante ἀννπόδη-
τος plurimum scribant. Conf. Asin. c. 16. et Cyn. c. 13.

video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri insurrabant, adeo quidem ut labia haerent auribus. Ibi ego omnes circumspectans, manu-
que incurva superciliis circumposita, quam possum acutissime cernens ex-
ploro, sicubi amicorum aliquem videre possim. Video autem Cratonem Po-
liticum, a pueris amicum atque compotorem. **TRIEPH.** Sentio quem dicas.
Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? **CRIT.** Multis igitur cubito
amotis ad anteriora perveni, et ave, matutino dicto, ad hominem accessi.
(XX.) Homuncio autem aliquis, Charicenus nomine, putridus seniculus, inter
ingentes ronchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe screat. Erat
vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce ita infit: „Hic, quem-
admodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque red-
det creditoribus privatasque impensas aequae ac publicas solvet. Recipiet
etiam vanos futuri coniectores, non aestimans illos ex arte.” Quin ama-
riora etiam homo nngabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermoni-
bus, novisque audiendis rebus attendebant. (XXI.) Alius vero, Chlevocharmo
nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus prae-
terea et aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est:
„Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens, comam de-
tonsus, insculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc

κλύσει τὴν λεωφόρον." ἦν δ' ἐγὼ, „κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου
καὶ Ἀρτεμιδώρου οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια
ἐκ ἡμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς
ἀποδόσεως· οὗτος δὲ ἐπιπολὺ τοῦ ὕβολου γε στερηθήσεται, ὡς
5 πολλοῦ χρυσοῦ ἐπορηκίως. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέ-
τρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καταδαρθέντες, τοσαῦτα ὄνειροπολεῖν P. 610
ἐν Ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς οὔσης." (κβ'.) Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς
ἀποπνιγέντες ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ τῆς ἡμαθίας μου κατεγνώ-
σκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, „μῶν κακῶς πάντα ἐξεθρόνισα,
10 ἴν' εἶπω τι κοιμηευσάμενος, καὶ οὐ κατὰ Ἀριστάνδρον τὸν Τελ-
μισέα καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Ἐφέσιον, ἐξίχνησσα τοῖς ὀνείρασιν;"
ἦ δ' ὄς, „σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχμηθεῖς, μυσταγωγῆσω σε τὰ κάλλι-
στα καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. οὐ γὰρ ὄνειροι τὰδ' εἰσὶν, ἀλλ' ἀληθῆ.
ἔκβήσονται δὲ εἰς μῆνα Μεσορί." ταῦτα ἀκηκῶς παρὰ τοῦ Κράτω-
15 νος, καὶ τὸ ὄλισθηρὸν τῆς διανοίας αὐτῶν κατεγνωκῶς, ἤρυσθρία-
σα καὶ σκυθρωπάζων ἔπορευόμεν, πολλὰ τὸν Κράτωνα ἐπιμεμφό- P. 611
μενος. εἰς δὲ ὄρμιδ' καὶ Τιτανῶδες ἐνιδῶν, δραξίμενός μου τοῦ
λάπους, ἐσπάρασε, ῥήττην ποιήσασθαι πειθόμενός τε καὶ παρα-
νυττόμενος παρὰ τοῦ πεπαλαιωμένου ἐκείνου δαιμονίου. (κγ'.) Εἰς
20 λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τὸν κικοδαίμονα εἰς
γύητας ἀνθρώπους παραγενέσθαι, καὶ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμε-
νον ἡμέρι συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγω-

14. Μεσορί] Ex emend. Solani, edd. et schol. Μεσορί. 18. λαί-
πους] λοιπός schol. ἐσπάρασε] ἐσπάρασε Bas. 1. 2.

auroviam inundaturum." Tum ego, „secundum Aristandri," inquam, „Artemidorique praeceptiones non bene haec vestra vobis somnia evenient: sed tibi quidem angebuntur debita, pro portione qua solutionem somniasti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi super alba rupe, somniorumque indormiisse populo, cum tantum contractissimis hisce noctibus somniatis." (XXII.) Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, „malene omnia olfeceris," inquam, „ut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?" Ille vero, „tace," inquit, „Critia, si enim potis es ut aileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque iamiam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, et intra Mesori mensem habitura exitum." Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui, vultuque tristitiam praeferens et multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum et tanquam Titanicum intuens, lacinia prehensum retraxit, a vetusto illo daemouio hominis, ut audientem sibi concionem praerberet, inductus instigatusque. (XXIII.) Sermone autem longius producto persuadet tandem misero mihi, ut ad praestigiatore homines accederem, et in infanctum, quod aiunt, diem incidere: dixerat enim, omnia

γηθῆναι. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκίους οὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσόμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τὸν Μενελίου φησί. καὶ δὴ

P. 612 ἅπαντα ἐσκοπίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ἐπικεκυφότας καὶ κατω-5 χρωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν, καὶ ἔξεναντίας παρεγγύοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγύγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ οὗτοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ἐπὶ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποινοποιοὶ ἐπὶ θάετρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι σχόντες ἐψιθύριζον. μετὰ δὲ τὰ ἤροντό με, 10

„τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἡδὲ τοκῆς; χρηστός γὰρ ἂν εἴης, ἀπὸ γε τοῦ σχήματος.” ἦν δ' ἐγὼ, „ὀλίγοι γε χρηστοί, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τοῦνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.” (κδ.) Ὡς δ' ἀεροβιτοῦντες ἐπυρθάνοντο, „πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου;” ἦν δ' ἐγὼ, „χαίρουσί 15 γε πάντες, καὶ ἔτι γε χαίρησονται.” οἱ δὲ ἀνένεον ταῖς ὀφρούσιν· „οὐχ οὕτω, δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις.” ἦν δ' ἐγὼ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην· „ὑμεῖς πεδύρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα

P. 613 καθορῶντες, δξυδερχέστατα καὶ τάδε γενόηκατε. πῶς δὲ τὰ τοῦ αἰθέρος; μῶν ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατὰ κάθετον γενή- 20 σεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, καὶ ὁ Κρόνος διαμε-

4. ἐσκοπίαζον] Leg. ἐσκοπίαζον ut c. 19. Etsi hic ω est in edd.
9. ἐπὶ θάετρα] ἐπὶ τὰ θάετρα ed. Gean. Abest artic. ab aliis.
16. χαίρησονται] χαφίησονται Bas. 1. 2.

mysteria ab illis se esse edoctum. Transimus igitur portasque ferreas, pavimentaue aenea, multisque per orbem superatis scalis, in aurea tecta ascendimus, qualia Menelai quondam fuisse, Homero credimus. Ibi ego oculis lustrō omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosus rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

„Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes? Videris enim, quantum quidem habitas tuus indicat, homo minime malus.” Atego, „pauci quidem,” inquam, „ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.” (XXIV.) Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur? egoque, „gaudent, gaudebuntque amplius,” respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, „minime vero ita est,” inquam, „clades enim perniciemque civitas parturit.” Tunc ego ex ipsorum sententia, „nimirum vos,” inquam, „cum supra humum sublatis, tanquam de specula omnia prospiciatis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsam Sol patietur, Luna ad perpendicularum ipsi subiecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli?

τρήσει τὸν ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ συνοδεύσει, καὶ Ἑρμαφροδίτους ἀποκτίσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἤδεσθε; εἰ φασγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νικητὸν πολὺν ἐπιστρωννύσσοσι τῇ γῆ, χάλαζαν δὲ καὶ ἐρυσίβην εἰ κατὰξουσιν, λοιμὸν καὶ 5 λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραννοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστῶθη;" (κέ.) Οἱ δὲ ὡς ἅπαντα κατωρθωκότες κατεφλυάραον τὰ αὐτῶν ἐράσματα, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ καὶ ταραχαὶ τὴν πόλιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἤττονα τῶν ἐναντῶν γενήσονται. τοῦτο ἐκταραχθεῖς, 10 καὶ ὡσπερ πρίνος καθήμενος οἰδηθεῖς, διάτορον ἀνεβόησα, „ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολέοντων, πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολό- P. 614 φους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐπὶ κεφαλὴν καταβήσεται, ὡς τὴν πατρίδα ὑμῶν κατατρύχετε. οὐ γὰρ αἰθεροβατοῦντες 15 ταῦτα ἤκηκόητε, οὐ τὴν πολυάσχολον μαθηματικὴν κατωρθώκατε. εἰ δὲ γε μαντεῖαι καὶ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τῆς ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὐρέματα ταῦτα γραῖδῶν. καὶ παλγνία. ἐπιπολὸν γὰρ τὰ τοιαῦτα αἰ τῶν γυναικῶν ἐπίνοιαι μετέροχονται." (κέ.) ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, 20 οἱ κεκαρμένοι τὴν γνώμην καὶ τὴν διάνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἄπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ἐπίνοιαν τετεχνασμένην καταπεφρυγότες·

3. πολὺν] πολὴν prave Iunt. 5. λιμὸν] λιμόν. ἀνχμόν Flor. puncto post λιμόν collocato. 14. κατατρύχετε] Sic pleraeq. κατατρίχετε Iunt. 15. ἤκηκόητε] Sic nostrae, ἤκηκόητε Gean., melius. Ἀν ἤκηκόητε ?

Venusne cum Mercurio congregietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternerent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?" (XXV.) Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadeant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: „Nolite, miseri homines, nimis loqui magnifice, stringentes dentes in vivos corde leones spicula spirantes, cristam nitentes galeas triplicique. Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut consensu aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia et praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo maior vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia eiusmodi consecrari solent naenias." (XXVI.) TRIEPH. Quid vero ad ista, o pulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixi-

ἔλεγον γὰρ „ἡλίους δέκα ἄσιτοι διαμενοῦμεν, καὶ ἐπὶ παννύχους ὑμφορίας ἐπαρουπνοῦντες ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα.” **ΤΡΙΕΦ.** Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτοὺς εἶρηκας; μέγα γὰρ ἔφησαν καὶ διεπορημένον.

P. 615 ΚΡΙΤ. Θάρσει, οὐκ ἀγεννὲς, ἀντίειπον γὰρ τὰ κάλλιστα. „τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα,” ἔφη, „περὶ ἕμῶν, ὅπταν 5 ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά που παρεισάγονται.” οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, „ἔξω που παρέρχονται τοῦ κλινιδίου.” ἦν δ' ἐγὼ, „εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν ποτε ἀσφαλῶς τὰ μελλόντα ἐξηγνήσητε· ἀλλὰ καταπεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οὐδ' ὅπως 10 ληρεῖτε, ὀνειροῖς πιστεύοντες, καὶ τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ ποητοῖς ἠδεσθε, μηδὲν ὀνούμενοι τοῦ βδελύγματος. ὥστε εἴσατε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ ποητῶν βουλεύματα, καὶ μαντιέματα, μὴ που θεὸς ἡμᾶς ἐς κόρακας βάλῃ, διὰ τὸ τῆ πατριδὶ ἐπαρῶσθαι, καὶ λόγους κισθόλους ἐπισφίμειν.” 15

P. 616 (κζ.) Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἓνα θυμὸν ἔχοντες ἐμοὶ πολλὰ κατεμήμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τὰ γε προστιθῶ σοι, ἅτινά με καὶ ὡς στήλην ἄναυδον ἔθραξαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθοῦμενον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. **ΤΡΙΕΦ.** Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνῃς τοὺς ὕθλους. ὀρθῆς γὰρ ὡς ἐξώηκωταί 20 μου ἡ νηδὺς, καὶ ὡσπερ κυσοροῶ· ἐδήχθη γὰρ τοῖς πικρὰ σοῦ λόγοις, ὡς ὑπὸ κενῶς λυτῶντος· καὶ εἰ μὴ φάρμακον ληθευδαῖον

12. ὀνούμενοι] An ὀνάμενοι? Pell.

runt, „post decem dierum ieiunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.” **TRIEPH.** Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem habeat. **CRIT.** Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causam ita peregi: „etenim vera sunt, quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somniantibus vobis talia obrepunt.” Illi vero canino ricta subridentes, „extra tamen lectulum,” inquit, „nobis obveniunt.” Tum ego, „sint vera,” inquam, „ista, o sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patrine precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum referitis auctorem, in malam rem vos proiciat.” (XXVII.) Hi vero uno omnino multo me obiurgare, et, si via, iam ea adiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio iam saxea membra resolvit, hominique me restituit. **TRIEPH.** Quin tace, Critia, neque nugae extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, et tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morosus sum. Atque nisi sumpta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me

ἐμπιὼν ἡρεμήσω, αὐτῆ ἢ μνήμη οἰκουροῦσα ἐν ἐμοὶ μέγα κακὸν ἐργάζεται. ὥστε ἕασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς ἀρξάμενος, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾧδὴν ἐς τέλος ἐπιθίεις. (κη'.) Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβὰς, σπονδῆ δὲ 5 ἤκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μῦλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μὴ τι παραδράμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἔλθ' ἐ χειρῶν, εἶγε πον μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ᾧ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἢ σπονδῆ; ἀσθμαίνεις P. 617 γὰρ ἐπιπολύ. μῶν τι καινὸν πέπρακται;

10 ΚΛΕΟΛ. Πέπτωκεν ὄφρῶς ἢ πάλαι βωμμένη Περσῶν·
καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστν.

πέσει δ' ἔτι γε πῦσα γθῶν Ἀραβίας,
χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτω κράτει.

(κη'.) ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς

15 ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν,
ἀλλ' αὔξει, ἄγον ἐπὶ τὰ κρεῖττονα.

ἡμεῖς δὲ, ᾧ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὐρηκότες ἐσμέν. ἔδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποβιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ἐπὶ ταῖς διαθήκαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ

20 τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμῶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμῶς οὐ καταπτοήσει. ΤΡΙΕΦ. Καγῶ, ᾧ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα

21. ἐκλείψει] Restitui ex Pell. et Bas. 1. 2. ἐκλήψει male Flor.
Iunt. Ald. Francof. Hag. Salm. ἐκλείψει Amst.

permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre incipiens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens. (XXVIII.) Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis, adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia? CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolaë, ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: accede, salve, si quid apportas novi. CLEOL. Vos vero salvete magno, nobile amicorum par. TRIEPH. Quanam est ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est?

CLEOL. Cecidit supercilium celebre Persicum:

Cadetque Susa mox, urbs inclyta:

Arabumque tellas tota mox cadet

Valida manu victoris atque robore.

(XXIX.) CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,

Sed auget, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem (nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua). Iam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut

δουλευμένην, Αἴγυπτον δουλουμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δου-
 λειον ἡμᾶρ ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, εἴτ'
 οὖν καὶ ἀνακοπτομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφει-
 P. 618 ρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες
 τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καταξιωθέντες τοιοῦτου κράτους ὑπὲρ-5
 κοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς ληρεῖν ἐύσωμεν, ἀρκεσθέντες
 ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν τὸ, Οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδῃ, κατὰ τὴν πα-
 ροιμίαν.

2. εἴτ'] Sic vet. εἴθ' Salm. et Amst. εἴ τ' Flor.

videant Babylona perditam, Aegyptum sub iugum redactam, Persarum gna-
 tos servili pondere pressos, excursiones Scytharum repressas, utinam
 omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inven-
 tum adorantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam
 excellenti potestati ut subiecti essemus, digni sumus ab ipso habiti. Re-
 liquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod
 est in proverbio: non est curae Hippocliidi.